

nøjes med at se som et Fata Morgana, men hvorom de vil mene, at det er, hvad de nu vil tilstræbe. Jeg vil paa ingen Maade udtale mig mod, at saadant maa blive Følgen, og at vi maa gaa til humanere og liberalere Regler paa dette Omraade, end vi i Øjeblikket har, men jeg har kun villet sige, at der er ingen i dette Ting, som forpligter sig yderligere ved at vedtage dette Forslag end netop til det, som det anbefaler: at yde en saadan Selvhjælpsbestræbelse, som der her er Tale om gennem en Etats Tilvejbringelse af et Rekreationshjem, nogen Støtte fra Statens Side. Større Konsekvenser ligger der ikke nødvendigvis i Ændringsforslaget. Enhver kan efter sit Sind drage de Konsekvenser, han vil. Jeg kan for mit Vedkommende være villig til at gaa videre, det ærede Medlem har ikke Lyst til at gaa videre, ja ikke en Gang Lyst til at gaa saa langt. Ikke desmindre bruger han en Fremgangsmaade, som uvilkaarlig driver Sagen videre. De, som er Venner af den, kan ikke beklage sig derover, men Fremgangsmaaden er i og for sig besynderlig.

Svendsen: Reelt giver den højtærede Indenrigsminister mig jo ganske Ret i mine Betragtninger over, hvilke Konsekvenser Ændringsforslaget vil have, og de kan simpelt hen slet ikke bestrides. Man kan nu en Gang ikke sige til nogle enkelte af Statens Tusinder af Funktionærer: Vi vil begunstige jer ved at hjælpe jer til Ferieophold for jer selv og jeres Familie — naar det samme Krav rimeligvis bliver rejst af mangfoldige andre. Den Omstændighed, at der her er Tale om et af de vedkommende selv fremskaffet Ferieopholdssted i lidt større Stil — ret stort kan det vel ikke være —, kan jeg ikke se gør det til nogen Undtagelse. Jeg mener, at den Mand, som ved egen Virksomhed og Ihærdighed har skaffet sig et Sted, hvor han selv og hans Familie kan være i Ferien, maa, selv om det ikke netop er dette bestemte Sted, have lige saa megen Ret til at fordre fri Rejse dertil som de andre til dette Sted.

Med Hensyn til det Udtryk, jeg brugte før om et andet Foretagende, erkender jeg, at det maaske var for stærkt. Jeg havde ikke tænkt at ville udtrykke mig just paa den Maade, den ærede Minister mente; men vi ved jo, at Forholdet med Hensyn til disse Sommerhuse stiller sig meget daarligt. Sagen er efter min Formening grebet meget upraktisk an, saa at det i

Stedet for at blive en Hjælp for de vedkommende maaske efter den Maade, hvorpaa Foretagendet er startet, vil blive en stor Udgift for dem, idet det vil blive ganske betydelige Summer, de vil komme til at betale for et ganske kort, et 14 Dages Ophold, hvis de skal have nogen som helst Udsigt til at forrente de Penge, som Opførelsen af Husene vil koste. Men jeg havde altsaa ikke tænkt med det Udtryk, jeg brugte, at udtale noget krænkende eller ærerørigt om de Folk, som har taget fat paa denne Opgave paa en noget upraktisk Maade; maaske den ved fortsat Arbejde kan ventes bragt til en bedre Løsning, end det ser ud til i Øjeblikket.

Indenrigsministeren (Rode): Det glæder mig, at det ærede Medlem rettede det Udtryk, han brugte, men jeg tror heller ikke, at det Billede, han nu gav af Forholdene, svarer til Virkeligheden.

Dernæst skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Konsekvenserne af at vedtage denne Bevilling sige, at jeg har ikke givet det ærede Medlem reelt Ret. Forholdet er dog virkelig dette, at vi mangfoldige Gange her i Rigsdagen støtter just Sammenslutningsbestræbelser paa en særlig Maade uden derfor at ville drage Konsekvenser med Hensyn til Forpligtelse til at hjælpe den enkelte. Det, der her er foregaaet, er, at Postfunktionærer med lave Lønninger har sluttet sig sammen og skabt et smukt kooperativt Foretagende, og til dette gives der Statsstøtte gennem den Bevilling, der her er foreslaaet. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har fulgt sit gode Hjerte, thi hvis det ærede Medlem vilde følge det gode Hjerte, der findes hos ham, er jeg overbevist om, at han vilde stemme for denne Bevilling.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag Nr. 76 til § 14 af *Indenrigsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 869)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag under Nr. 78 til Ændringsforslag Nr. 77 af *Udvalget* vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Ændringsforslag Nr. 77 til § 14 af *Indenrigsministeren* vedtoges uden Afstemning.